

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **soreklih, četrtkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obujno izdanje stane: za jeden mesec f. — 90, izven Avstrije f. — 40.
za tri meseca 2.80 4.—
za pol leta 5.— 8.—
za vse leto 10.— 16.—
Na naročbo brez priložene naročnine se ne jemlje osir.

Posemično številke so dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 20 nr., v Gorici po 20 nr., Soboto večerno izdanje v Trstu 20 nr., v Gorici 20 nr.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Epilog.

Kakor so se prepričali naši čestiti dřiteli iz utoka, kojega je v imenu proslcio za slovensko šolo napisal velečenjeni gospod odvetnik dr. Gustav Gregorin, nadluju se energično boj za najprimitivnejše pravo Tržaških Slovencov — za osnovno šolo. Zaradi hvalični moramo biti gosp. doktorju na njegovi trudoljubivosti, koja mu je omogočila, da je mogel nabratiti toliko statističkega materiala in dokazov o pravičnosti naše zahteve. Koliko novih momentov je nabral, koliko postavnih določil je navel g. doktor v podkrepljenje prošlo slovenskih staršev tržaških! Lehko rečemo, da do sedaj še ni nikdo tako vsestranski pojasnil važnega šolskega vprašanja tržaškega, nego se je to zgodilo v tem najnovejšem utoku. Sedaj še le žutimo trdnata pod nogami, sedaj še le nam je jasno — vse. Ne sramujemo se pripomnati, da smo ob tem vprašanju mi sami tavali v temi v marsikakem pogledu. A tolakšimo se s navstvo, da se je godilo tudi drugim tako.

Borba za slovensko šolo bude edalej veliko ložja in jednostavnejša za nas in naše zastopnike v državnem zboru tudi. Ta utok, bude našim poslancem izborni neprecenljivo pripomogalo, ako jim bude kdaj še treba oglašiti se v parlamentu o šolstvu na osemili Tržaškem.

Gosp. dr. Gregorin je dokazal v svojem utoku, da Slovenci Tržaški smejo zahtevati slovensko šolo po obstoječih zakonov, po šolski ustavi in po večnosvetih zakonih — pravičnosti.

Uprav lapidaren je isrek v omenjenem utoku, „da šolskega vprašanja ni smeti presojati po mrtvem besedilu šolskega zakona, ampak da treba imeti pred očmi živi organizem ljudskega življa“. Kajti neoporečna resnica je — in temu pritrde gotovo vsi oni, ki so kdaj opravljali kakre javne posle —, da desto ni mogoče v praksi izvršiti do picice vsega tega, kar zahteva mrtva ōrka.

Naj utok je dokazal, da govorita na našo zahtevo zdravirasm in pa duteče srce. Zdravi rasum pošteva večkrat praktične potrebe, a duteče srce se klanja večnim zakonom človekoljubja, ki pravijo, da ker smo vsi jednaki pred Bogom, moramo biti jednaki tudi pred ljudmi. Dokazano je sedaj, da je naravnost absurdna zahteva, da naj bi slovenski mestni otroci zahtevali uro daleč v šolo — na deželo, v šolo, ki niti ni zasnovana na potrebe mestnih otrok, v šolo, ki nima prostora niti za svoje lastne otroke, in slednjic v tako šolo, v kateri ne bi mogli mestni otroci zadostiti niti zakonu, to je, avoji osemletni šolski dolžnosti.

Tisto pošiljanje slovenskih mestnih otrok na deželo se po takem protivi šolskemu zakonu, kojemu ne bi mogli zadostiti mestni

otroci; se protivi človekoljubju, ker je naravnost brezresčnega z osirom na našo klimatične in vremenske razmere, goniti nežno dečko vsak dan v tako daljave; in je protivno vitalnem interesom mestnega prebivalstva, ker so šole po okolici povsem drugače osnovane, to je: z osirom na kmetijske potrebe.

In slednjic: ako bi tudi ne bilo vseh teh pomicnikov, je zahteva, da bi mestni otroci zahtevali v okolišanske šole, praktično neizvršljiva, ker te šole nima jajo potrebnega prostora, kar je v utoku dokazano se številkami in konkretnimi podatki.

Z osirom na pereče šolsko vprašanje Tržaško se nam pa vidi nejavnnejši dokaz, dognan v našem utoku, da postavno določilo glede oddaljenosti 4 kilometrov velja le za tako šolske občine, ki se imajo še le ustanoviti, ne pa za take, ki že obstoje. Državni šolski zakon določa namreč, da je poštevati oddaljenost 4 kilometrov le v takih slučajih, ko gre za ustanovljenje šole v kaki šolski občini, ki se ima še le ustanoviti. Jasno je torej, da to določilo ne velja za naš slučaj, kajti šolska občina tržaška obstoji že davno in je obvezana skrbeti za šolske potrebe vseh svojih stanovnikov v smislu člena XIX. državnih osnovnih zakonov, to je: v smislu popolne in brezgospojne jednakopravnosti. Zato svojo interpretacijo imamo klasično pričo pri našem magistratu samem. Sebi briga naš slavni magistrat za tiste glasovite štiri kilometre, kadar se mu vidi potrebno ustanoviti tu ali tam kako italijansko šolo? Gotovo ne, pa — punctum.

Ne govorimo o mestu samem, kjer imamo za vsakim vogalom kako šolo; naj nam italijanske vsporednice po spodnji okolici krič, glasno, da si slavni magistrat istotako tolmači šolski zakon glede ustanovljenja novih šol, kakor si ga tolmačimo mi, seveda le tedaj, ko je to v prid italijanskemu življu. Toda pravicoljubje nam pravi, da tolmačenje zakonov ne sme biti jednostransko, to je v prid jedni narodnosti ali jedne stranke, ampak zakoni veljajo jednakoz za vse.

Mestni magistrat se nam kaže jako britčega in počitovalnega ter ne pozna pomicnikov, ko mu gre za to, da skribi za šolske potrebe — bodisi resnično ali pa le navidezno — svojih italijanskih stanovnikov.

Tako bi moral in bode moral postopati tudi glede na šolske potrebe svojih slovenskih stanovnikov, ker takon ne zahtevajo samo zakoni, ampak zahtevata tudi — kar jo jako dobro naglašeno v utoku — tudi pravičnost in pa politička morala, kajti tudi ti poslednji nosijo bremena in vrše svoje dolžnosti nasproti občini.

Vse to je povedano in dokazano v našem utoku, kojega ni narekovala samo goreča ljubezen do svojega rodu, ampak tudi ide-

jalna ljubezen do — pravice. In pravica je podlaga državam — Justitia regnum fundamentum.

Utok naš učilišči smo pri slavnem mestnem magistratu kot prvi instanciji, a mogoče je, da je isti že v rokah visokega c. k. namestništva. Nadejati se je torej, da prispe kmalu do jedne zadnjih postaj na našem križevem potu: do ministerstva za bogoslužje in uk.

In sko to poslednje uvaži — in trdna je naša vera, da uvaži — vse naglašane osire na določila zakonov, na posebne Tržaške razmere, na vitalne interese prebivalstva, na praktične potrebe, v prvi vrsti pa na vrhninamenske šole — širiti na obrazbo pomokojo materinega jezika, kakor zahtevajo zdrava pudagogička načela — : potem se smemo nadejati, da bomo skoro slavili zmago v svojem težkem boju za — omiku in kulturo! V to nam pomažita večnopravični Bog in pa razsvetljenost onega učenega in — kakor trdijo sploh — pravičnega moža, ki vodi sedaj naučno upravo!

Političke vesti.

Izjemno stanje v Pragi. Kakor posnemljemo iz dunajskih listov, ni prišlo v poslednjem ministarskem posvetovanju do definitivnega sklepa glede razveljavljenja izjemnega stanja v Pragi. Vendar je računati z gotovostjo na to, da nastopijo tudi v Pragi skoraj normalni odnosi, kajti zaustavljenje poročnih sodišč neha tako ali tako samo po sebi že 12. septembra. Sicer pa imajo celo nemškoliberalni arditeži in najerditeži nasprotniki naroda delšega tu pa tam jasne trenotke, da priznavajo, da s takimi izjemnimi naredbami ni moži ukloniti zavednega naroda, ampak da take naredbe le ogordajo mišljeno naroda.

Zopet denunciacije! Britka žalost je zavladala v nemškoliberalnem taboru vsled poraza, kojega so ravnokar doživelji liberalni gospoda pri volitvah volilnih mož na Gorenjem Koroškem. Gospoda so prišli ob kredit celo po onih pokrajinh, kjer so gospodovali do sedaj neozemljeno. Da jih to boli, razumejo, ali da dujejo duška svojemu obupu z obrekovanjem in lažmi, to je nesramno. Mesto, da bi trkali na svoja lastna grešna prsa, pa so zaletujejo v nedolžno ljudi in družbe. Veste, kdo je kriv, da so volitve volilnih mož na Koroškem neugodno izpolne za nemške liberalce? Družba sv. Mohora!! Tako je ditati v „N. Fr. Presse“ od minole nedelje, ki trdi, da je omenjena družba političko društvo. In pa kako dokazejo navel ta nemškoliberalni — denuncijant za svojo trditve! Poslušajte: Strossmayer je reklo nekoč, da se ne čuti samo hravatskega, ampak tudi slovenskega škofa; po citalnicah in zasebnih stanovanjih vidi slika Strossmayerjeva; in pri volitvah na Koroškem je kar miselno svečeniških agitatorjev.

lih licib. In prekrivši roko na prsi in posvetiš glavo, pristopi ponizno k Gabecu.

— Kaj je Gabrijel, angel moj, reče blaznica, poljubivši kučeta v roko, ti pojš tako lepo, oj poj dalje. To tako dobro dej. Zelo dobro dej. Mislim, da imam zopet srce. Izgubila sem je. Bila sem v gori, vidiš tam visoko, kjer je Bog. Iskala sem povsed svoje srce. Nisem je našla. Vprašala sem zvezde, reklo so: Išči, najdeš je. Vprašala sem ptice, reklo so: Išči, najdeš je. Našla sem tebe, angel Gabrijel! Oh ti imas pod svojo perotjo moje srce. Oj daj mi je, prosim, daj! Da bo bilo zopet kakor tedaj ob onem starem, starem času, ko sem nisem bila Arlandova Dora.

Gubec položi roko na glavo nešrečne deklice in reče mladeniču:

— Glej, blaznost tvoje nešrečne zaročenke je nas kmete prebudila k poštenju. Prisegli smo si, da ne mirujemo poprej, do-

Oglasni se računo po tarifu v petitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsegava navadnih vrstic. Poslana osmrtnica in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbni.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejema. Rokopisi se ne vprašajo.

Naročnino, reklamacijo in oglase sponzira upravnštvo ulica Caserma 13. Odprtje reklamacije so prosto poštne.

„Edinost je moč!“

Na take dokaze opira nemški Joremija svojo trditev, da je družba sv. Mohora politično društvo, a pri tem niti ne skuša dokazati, da so bile besede Strossmayerjeve v kakoršnikoli zvezi z družbo sv. Mohora ter da so morda duhovniki postopali po navodilih družbe, ko so — ako so — agitovali ob volitvah. Po tem absurdnem argumentovanju nemškoliberalnega denuncijanta ne bi smeli oni, ki so slučajno člani družbe sv. Mohorja, agitirati nikdar in nikjer. To so zares liberalni nazori! Ali je morda družba odgovorna za to, da se je Strossmayer kodaj izrazil tako ali tako, pri čemer pa ni — nota bene — niti z jedno samo besedo omenjal te družbe? Denunciacijo glede Strossmayerjevih slik pa je prosmečna, da bi človek odgovarjal resno. Škoda, da poštenjak ni satrdil tudi to — jedna laž več, ali manj, kaj dé to? —, da je družba sv. Mohora naročila in razdelila slike Strossmayerjeve med čitalnico in zasebnike! To bi bil vsaj mesten grizljek za vse nasopnike velikega biskupa in omenjeno družbo.

Gospoda se ježe ali na redo njihova jesa ne more dosegči ona divno naše družbe, ki toli veste, da sijajno vrši naloge, označeno v svojih pravilih, potrjenih od slavnih vlad: dognati pred vsem svetom dokaz, da Slovenci niso nikako inferiorno pleme, ampak da se ne platišjo nobeno žrtvo v ta namen, da se uvrste med druge kulturne narode.

Kolika razlika med nami in vami: okolo nas se zbira narod v vedno večih masah, vam pa obrača hrbet, ker mu ponujate kamnen most kruha. Hinc illae lacrumae!

Ljudski shodi na Štajerskem. „Domovina“ poroča, da namerava „Slov. polit. društvo“ tekom meseca avgusta in septembra sklicati ljudske shode na Murškem polju, pri sv. Petru pod sv. gorami, v Slov. Gradcu in v Slov. Bištrici.

Krisa v Srbiji. V Srbiji imajo torej zopet parcijsko krizo, ker sta odstopila ministra Andonović in Jovanović. Do sedaj ni znano nič positivnega, kako mislijo rešiti krizo. Najverjetnejno je, da ostane dosedanje ministerstvo Nikolajevićovo, ter da se popolniti le izpraznjeni mestni. Iz vsega pa je razvidno, da visi mladi kralj med nebom in zemljijo, ker je po navodilih svojega lehkoživega očeta pretrgal vse vezi z najuplavnejšo stranko v deželi in po takem z narodom. Vso hvalo pa rasluži trezno postopanje močne radikalne stranke. Ta stranka jo s svojo reznoščjo in mirnostjo prekrizala račune vsem onim, ki so menili, da bode kar besnela proti dinastiji, ker so jej na nasilen način iztrgali vladno krmilo iz rok. Radikalna stranka si je v avesti svoje moči in zato lahko čaka, da pride zopet nje ura.

Mati morilca Carnotovega je bila kakor okamenela, ko jo je obvestila nje sinha o obglavljenju nje sina, potem pa se

kler ne maščujemo Jane, dokler ne maščujemo tudi tebe in pred Bogom ti obljudujem, da Matija Gubec ne bo miroval, dokler ne ispolni dane obljube. Naši bratje so pripravljeni, vaši čakajo, še nekaj mesecev in sodba, naj poči. Dotlej miruj, ker nimaš pravice, da s svojo prerano osvetlo pokvariš osvetlo celega naroda. Jax bom vodil narod, sij itak nimam nikogar od tebe. Mati mi je umrla in tudi Jurka, Janinega očeta, sem pokopal.

— Dobro, reče klavneri Jurij, pokoravam se vašemu ukazu, ujec. Z vami potegnem sabljo, z vami; ako Bog dá, počinem. Ničesar več nimam iskati na tem svetu, pomorem vsaj drugim. In mladenič pristopi k Jani, poljubi jo v čelo in šepne v solzah:

— Tebe in nobene več. Pala si, naj padem tudi jaz! Deklies ga debelo pogleda.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

116

Kmetiški upor.

Slovenska posvet lastnajstega voča.

— Spisal Avgust Šenoc. Preložil J. P. Planinski.

— Ona je, potrdi žalostno kmet.

— Ali kdo je storil iz moje Jane to

Jano?

— Tahi, odgovori Gubec.

— Tahi! zakriči mladenič, da se je gora strešla, in zagrabi na puško.

— Stoj, mladenič! prime ga kmet za roko, poslušaj me tudi ti, brat Marko, poslušaj. Nenadejan jad vama razjeda srce, moje je postal trdo kot kamen. Tahi ti je siloma oskrnul zaročenko in mladenka je oblašnem. Ob pravem času prihaja, ob pravem času vaju je Bog rešil! Poglej te, gure, ozi se v mislih po teh dolinah! V sleharnem arcu goré tvoje rane! Poglej na-

prej, kjer se za gorami nebo jašni, na zapad pod Sosedom, Jastrebarskim, na sever pod Cesargradom in Krapino, vesoljni narod je privezel svoje srce k tvojemu! Poglej naprej, kjer štrle pod nebo ob Savi Kranjski vrhovi, kjer stoka pod nemškim bičem ţtajarski kmet, povaš, Bog mi je priča, iz veake kolibe gleda Janino medlo oko, gleda in plamti, a v dušah kmetov odmeva: Dovolj muk, dovolj izdajstva! V kraj z gospodo! Ne samo Tahi, Tahi je kamen v tem krvnškem gradu. Razrušimo colega! Bog so vzdigne, da sodi, kmeteka pest mu nese meč. Iztrgati moramo iz hudičevih kremljev to zarjavelo tehtnico, sečati knjige njihovih krivih prorakov in z medom napisati zakon, da bo sleharni človek, človek pred Bogom in svetom. Jana! pokličo Gubec, upriši oko v deklico.

Biszniča vzdigne glavo, lica ji nahalko zardč, brezvesten posmek ji zaigra na zamr-

je zvijala v neopisani boli. Pozneje se je umirila. Povedati so jej morali vse podrobnosti o žalostni smerti nje sina. V soboto je baje prejela poslednje pismo svojega sinomilca. Caseriova mati je prejela na stotine anonimnih sožalnic iz Francoske in Italije.

Vojna med Kitajem in Japonsko. V Japonski je vse ljudstvo razveto za vojno; časopisi čuvajo ljudstvo, zahtevajoč okupacijo Pekinga (glavnega mesta Kitajske) in cele pokrajine Mandžurske. Japanska vlada pa deluje popolnoma potesno, vršeč cenzuro jako strogo. Tudi brzovjeerne urade nadzoruje vlada. — Iz Tokija poročajo dne 18. t. m. v London, da so se Japonci obvezali nasproti angleškemu admiralu, poveljniku tamošnje vojne eskadre, da ne napadejo z nova utrdba pri Wei-Hai-Wai-u in da ne bodo bombardovali Thefoo, ako ne bi vsaj 24 ur prej obvestili o tem angleškega zastopnika.

Različne vesti.

Obletnica blagosloviljenja zastave „Del. podp. društva“ vrnila se je sijajno. Občirno spregovorimo v večernem izdanju.

Dopolnilne volitve na Goriškem. Volilni skupini kmečkih občin na Goriškem in veleposestnikov bosti volili dne 27. oziroma 28. t. m. po jednega poslanca v deželnih zbor. Kandidata sta: za kmečke občine Blaž Grč, župnik v Šempasu, za skupino veleposestnikov pa Anton Klančič, veleposestnik in župan v Podgori. Ob tej priliki nam je spregovoriti resno besedo do Goriških veleposestnikov. — Povsem naravno je, ako se pred določitvijo kandidata pojavitajo različna menanja, po določitvi pa zahteva disciplina, da se manjhina ukloni volji vedine. Taka disciplina je prepotrebna pri takih kritičnih razmerah, v kakorih živimo mi Primorski Slovenci sploh. In menimo tudi, da so ravno veleposestniki — kot intelligentnejši del prebivalstva — v prvi vrsti poklicani dajati svojim sodelelanom lepe vsgledne narodne slike in discipline. Tem bolj moramo obsojati one čudeže, ki bi hoteli v poslednjem trenotku delati razdor med veleposestniki, kakor je razvidno iz poslednje potrebne ali nepotrebne — o tem nočemo presojati — goriške „Sloge“. Tako početje so nam vidi uprav herostratsko in pogubno, zbor rotimo veleposestnika Goriške, da ne slušajo onih, ki bi hoteli zasejati razdor iz zgolj osebnih ozirov. G. Klančič je Vaš oficijelni kandidat in njemu oddajte svoje glasove vse brez izjem! Vsakdo postavi sveto narodno stvar nad svoje osebne nazore, ali morebitne osebne simpatije ali antipatije.

Zborovanje v sv. Krizu. Nova naša „Kmetijska družba“ za Trst in okolico predi svoje prvo zborovanje v sv. Krizu prihodnjo nedeljo popoludne (po blagoslovu). Na dnevnem redu bode: 1. govor gosp. dr. M. Pretnerja o važnosti zadrug sploh, posebno pa o važnosti vinarskih in kmetarskih zadrug. 2. Pogovor in sklepanje o ustavovitvi vinarske zadruge v sv. Krizu. 3. Razni predlogi. Člani družbe in tudi drugi posestniki in kmetovalci so vabljeni najjudneje, da se v velikem številu udeleže tega važnega zborovanja. Prostor, kjer se bo zborovalo, naznamo pravočasno.

Pojasnilo. Na izreco željo našega avtokrižkega dopisnika izjavljamo tu se svojo možko besedo, da sta se „dostavek uredništva“ in pa opomba v dopisu iz sv. Kriza v zjutranjem izdanju „Edinosti“ od minole sobote: „Vem gospod urednik, da z našim župnikom niste v soglasju iz narodnih in političkih vzrokov“ — napisala v našem uredništvu, da torej veleč. gospod župnik nima absolutno nikakega vzroka, jesiti se na gospoda dopisnika.

Ob tej priliki čutimo se primorane spregovoriti še par besedij do veleč. g. župnika. Ako smo konstatovali v dotičnem dopisu, da nismo v soglasju z veleč. gospodom župnikom v narodnem in političnem pogledu, konstatovali smo le golo resnico, a storili smo to v najmlejši obliki. Ne razumemo torej, kako je mogla ta nedolžna in opravičena opomba toli užaliti g. župnika. G. župnik govori v jednom, kakor se nam poroča, o sovražtu do njega. Ne, mi ne sovražimo nikogar in tudi Vas ne, velečastiti gospod, saj nas že Vaš aveti poklic sili do spoštovanja. To spoštovanje nas je tudi prisililo, da nismo niti reagovali na neko propoved, v kateri ste

sa pred par meseci najostrejimi izrazi obrnili proti našemu listu. Udušili smo svojo nevoljo uprav iz spoštovanja do vazišenega Vašega stanu, kajti ni nam neprijetnejše stvari v izvrševanju svoje časnikarske dolžnosti, kakor če moramo grajati duhovnika.

Temu pa se ne smete čuditi, ako se odkrito in v dostojni obliki izjavljamo kot Vaše političke nasprotnike. Da pa je temu tako, krivi nismo mi, ampak Vi sami, velečastiti g. župnik. Saj vemo in imamo mnogo dokazov, da niste posebno prijazni oni stvari, za katero se bori politično društvo „Edinost“ — a mi smo organ tega političnega društva. Nočemo tu pogrevati rasnih dogodkov izza časa volitev — in ti dogodki nam pravijo le prejasno, kako mislite Vi, veleč. g. župnik, o naši borbi za politična, gospodarska in narodna prava naše okolice —, ampak v živem spominu so nam slavospevi tržaških listov — in med temi šid o vsega „Il Piccolo“ — na Vaš naslov, ko se je otvarjala „Legina“ šola v sv. Krizu!!! In ker se ni z nijedno strani — tudi z Vaše ne! — skušalo oporekat poročilom tržaških listov, je povsem opravljeno naše domnevanje, da sodite Vi o namenih slav. Lega in o kakovosti njenih šol vas drugade, nego pa sodimo mi. Kjer je Lega, tam nismo, ne moremo in ne smemo biti mi. Tako nam velejava možnost, doslednost in — slovensko rodoljubje. Nava ričje v političkih nazorih med nami in Vami je torej prejasno. To smo hoteli konstatovati v svojih opombah in nič drugega. Sovražimo Vas pa ne, velečastiti gospod župnik, ker nam tega ne dopušča naše krčansko mišljenje; a še manje Vas sovraži naš svetokriški dopisnik, ki je povodom blagosloviljenja nove cerkvice napisal pravi slavospev Vam na čast. Vašemu prizadovanju za čast Božjo nismo to pot in ne bomo nikoli — kadar koli se sam ponudi prilika v to — odrekali kasluženega priznanja, toda verjemite nam, da ni nikomur bolj žal, kakor ravno nam samim, da Vas ne moremo pristevati svojim političkim in narodnim sodeljencim. V političkem pogledu torej ni soglasja med nami in Vami, to pa nikakor ne pomenja sovražta. Qui bene distinguit, bene docet!

Prvi „veliki“ čin. Iz Podgrada nam piše dne 18. t. m.: Danes so se sbrali v gostilni pri Tinetu vsi trije možaki našega občinskega upraviteljstva. Posvetovanja so jo vdeleli tudi g. Francesco Marotti. Posebni tajnik je izvrševal znani Črv. Pri tem posvetovanju torej so storili svoj prvi „veliki“ čin: sklenili so, odpustiti iz službe občinskega službo Antona Mavriča, kateri sluti že 28 let posteno in izvrstno. Črv je spisal dolični dekret, v katerem pa ni naveden nikakr razlog. Potem so odali v občinsko pisarno in Črv je moral protokolirati dolični dekret, ki se je zajedno uročil občinskemu slugi. Poslednji je seveda vprašal po vraku in Štefan Zadkovič mu je odgovoril, da so počela v časnih temu kriva.

Anton Mavrič je tako izvrsten sluga, da mu ga ni kmalu para. To se ni pripoznavalo samo pri županstvu, nego pri vseh c. kr. uradih in posebno pri c. kr. okrajnem glavarstvu, kjer je bil znan sploh pod imenom „ščiva statistika“.

No, mi razumemo, zakaj tako hito naši upravitelji se svojimi „važnimi“ sklepi; saj vemo, da je odmerjen le kratek čas njihovi stav!

Železnica Celovec-Trst. „Neues Wiener Tagbl.“ javila, da so sedaj bavi več inženirjev glavnega nadzorstva avstrijskih železnic z izdelovanjem podrobnih načrtov za nameščano železnicu Celovec-Trst. Železnica naj bi šla iz Celovca preko Kranja in iz Bleha po Bohinjski dolini čez Sv. Lucijo in Gorico.

Vihar na Kranjskem. Dne 17. t. m. bil je v ljubljanski okolici vihar, ki je napravil mnogo škode. Po raznih krajih je pobila toča aždo in druge poljske pridelke. Tudi po vrtovih je napravila toča dokaj škode. — Tudi po raznih krajih Notranjske je pobila toča.

K požaru na Reki. Po noči na včeraj požar v skladničih na Reki še ni bil udušen, kajti poslednjih dñij je veter oživel tleče predmete. Iz Pulja so poslali orjaško erarično brigalnico, koja morda vendar pokonča požar.

Ponarejeni desetak. Na Ogerskem je v prometu več ponarejenih desetakov. Spoznajlahko vsak, ker imajo v nemškem tekstu

tiskano besedo „Währung“ namesto „Währung“.

Sneg v Bosni. Sarajevski „Bošnjak“ javila v svoji štev. od dne 18. t. m., da je te dni padal v Bosni močen dež, a med dežjem je naletaval i sneg. Pobelil je Trešnjevec, Bjelashnicu in ostale planine okolo Sarajeva. Na teh planinah je sneg baje zapaadel na 10 cm. visoko.

Učitelj — morilec. 58letni pomožni učitelj Valentin Havranek je te dni v vasi Rakivcu na Moravskem pohotno zlorabil 9letno A. Troček in jo potem utopil. Havranek je bil zaradi pohotnosti že dvakrat kaznovan. Izročili so ga okrajnemu sodišču.

Peskuben samomor. 21letna Marija Brščka, stanujoča v ulici dei Versieri hšt. 5, skočila je po noči na včeraj raz okno svojega v II. nadstropju ležedega stanovanja na ulico. O padu si je zlomila kojo rost, a bržkone si je pretresla tudi drobje. Odnesli so jo v bolnišnico. Vzrok temu poskušenemu samomoru je baje ta, da se je dekle vrnilo zvečer pozno domov, kar jej je nje oče očital ostrimi besedami.

Samomor poštnega uradnika v Kotoru. Po noči na 18. t. m. skočil je poštni uradnik Mitrovič raz okno svojega stanovanja in občal na mah mrtev. Vzrok temu samomoru je baje prestrogo postopanje tamošnjega poštnega ravnatelja, glede kojega želi neki del prebivalstva, da se premesti in nameruje proiti trgovinsko ministerstvo, da ga odstrani.

Kakor čujemo združila se je delnička pivovarska družba v Gössu, popred Maks Kober, s prvo delničko družbo in tovarno „Braueri Farrach“, katere izdelki so že več let uvedeni na našem trgu in so jasno prijubljeni: Valedi tega združilo so se tudi takoj nakonjost družbi s tako mnogobrojno razobčenimi zastavami širom vse dolnjskih železniških prog in v streljanjem, osobito pa g. pl. Tribuhovič, ki je delničnik na čast naktil in ob povratku razavel svojo graščino; slavnemu bralnemu društvu v Trebnjem, katero je na kolodvoru družbo počastilo z lepim nagovorom po g. notarju Orožmu, novomeški možki podružnici na vsem prijaznem trudu in za prekrasko prediteri v sprejem. — Zastopnik Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za bratki vsprejem na Straškem kolodvoru in v veličastno okrasenem mestu, slavnemu mestni gospodu županu Perku ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu g. Ivanu Kraju in g. notarju dru. Perniku za navdušeno vsprejmeno nagovore na Straši, vsem Novomeščanom za brat